

Kitab Daniél - Nomer Saratus Genep Puluh Dalapan

Ngungkab Kaleresan Nubuatan: Perang Kadua tina perang-perang proksi jeung Panyegelan 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-30

Urang ayeuna keur ngaguar peperangan kadua tina perang-perang proksi, sakumaha digambarkeun dina Daniel pasal sabelas, ayat sabelas jeung dua belas. Peperangan kadua dina ayat-ayat éta nandakeun perang di Ukraina, antara kakawasaan ateistik Rusia jeung nagara Ukraina. Dina éta ayat, Putin meunang, sakumaha Ptolemaios IV ogé meunang; nanging sanggeus kameunanganna anjeunna bakal kajungjung dina haténa sorangan, sarta ngagungkeun dirina anu narsistik bakal jadi sarana karagraganana sorangan. Gambaran sajarah ngeunaan sajarah kiwari ieu ngan ukur mawa mangpaat ka jalma-jalma anu ngartos naon anu sacara rohani diwakilan ku sajarah kiwari éta.

Dina ayat kahiji tina pasal sapuluh, Daniel, anu ngagambarkeun umat Allah dina poé-panungtungan, dipikawanoh minangka anu ngartos boh “visi” boh “perkara”-na. Visi jeung perkara éta sababaraha kali dipidangkeun babarengan, tapi tetep béda hiji jeung nu séjén, minangka hiji galur bebeneran. Éta téh Walungan Ulai jeung Hiddekel. Éta téh visi “mareh” jeung “chazon”. Éta téh nubuatan dua rébu lima ratus dua puluh taun dina patalina jeung nubuatan dua rébu tilu ratus taun. Éta téh kasaksian internal jeung éksternal umat Allah. Gusti henteu ngulang perkara-perkara anu teu penting. Kaidah panyebutan anu kahiji netelakeun yén ku sabab hal anu pangheulana dicaritakeun ka urang ngeunaan Daniel, dina visi panungtungna, nyaéta yén anjeunna ngagambarkeun umat Allah dina poé-panungtungan anu ngartos boh “chazon” boh “mareh”. Ku kituna, visi jeung perkara éta kacida pentingna pikeun katingali, lamun sajarah nubuatan dina ayat sabelas jeung dua belas rék kaharti kalawan bener.

Daniel ngalambangkeun saratus opat puluh opat rébu dina Wahyu pasal sabelas, anu geus ngulangkeun kalawan sampurna misil sapuluh parawan, anu kacumponan dina sajarah kaum Millerite. Maranéhna, sakumaha ogé kaum Millerite, ngalaman kuciwa anu kahiji, anu dina Wahyu pasal sabelas dilambangkeun minangka dipaéhan ku sato galak “woke” anu atheistik ti jurang tanpa dasar, tuluy maranéhna ngagolér paéh di jalan kota gedé Mesir jeung Sodom, tempat Kristus ogé disalibkeun. Pupusna maranéhna ngahasilkeun “kabungah” pikeun para pangikut naga, tapi ngahasilkeun kapeurih pikeun Daniel.

Sajarah pamasihan segel ka saratus opat puluh opat rébu ogé kagambarkeun ku kabangkitan Lasarus, anu kabangkitanna diidentifikasi minangka kalakuan panyegelan tina karya Kristus, jeung anu, minangka lambang jalma-jalma anu disegel ku Kristus, mingpin asupna anu pinuh ku kameunangan ka Yerusalem, anu ngalambangkeun gerakan Panyambat Tengah Peuting dina sajarah Millerite, sarta ogé dina sajarah saratus opat puluh opat rébu. Kabangkitan Lasarus kajadian waktu dulur-dulurna awéwé, Maryam jeung Marta, keur milu sedih, sakumaha Daniel ogé

dina dua puluh hiji poé dina pasal sapuluh. Dina pasal sapuluh, kasusahing manah Daniel réngsé ku turunna Mikail, nya éta pribadi anu sarua anu “sorana” mawa Lasarus jeung Musa hirup deui. Kabangkitan dua saksi dina Wahyu pasalABELAS digambarkeun ku Daniel anu dirobah ku tetenjoan anu ngabalukarkeun, nyaéta “marah.”

Dina pasal sapuluh, Daniel ngagambarkeun pameuncitan saratus opat puluh opat rébu, anu ogé digambarkeun dina pasalABELAS kitab Wahyu. Dina éta pasal, Jibril sacara écés nyatakeun yén anjeunna sumping ka Daniel pikeun ngajadikeun Daniel ngartos kana naon anu bakal tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan. Talatah ngeunaan naon anu bakal tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan téh, sacara profétis diteundeun dina kontéks hiji talatah anu diteguhkeun ku métodologi nempatkeun garis nubuat di luhur garis nubuat. Dina panerapan éta, aturan panyebatan munggaran némbongkeun yén pamahaman anu leres ngan bakal katempo ku jalma-jalma anu ningali boh bebeneran internal boh bebeneran éksternal dina garis-garis anu dihiijikeun. Maranéhna nyaéta jalma-jalma anu ngartos kana “visi” jeung “hal éta”.

Nu saratus opat puluh opat rébu bakal ngartos kana amanat nubuat, tapi maranéhna ogé bakal ngalaman éta amanat, sabab amanat jeung pangalaman téh moal bisa dipisahkeun. Ieu amanat anu nyucikeun, sabab amanat téh nyaéta Firman Allah, jeung Kristus téh nyaéta Firman Allah, sarta Firman Allah téh nyaéta Kayaktian. Amanat-Na diteguhkeun minangka Kayaktian, sabab éta digambarkeun ngaliwatan prinsip-prinsip panerapan nubuat anu taya deui taya kurang ngan saukur prinsip-prinsip ngeunaan saha Anjeunna jeung naon hakekat-Na. Anjeunna téh Palmoni, Nu Maha Endah Dina Ngitung, Nu Ngitung Rahasia-rahasia. Anjeunna téh Ahli Basa Nu Maha Endah, awal jeung ahir, nu kahiji jeung nu panungtung, Alfa jeung Omega. Ieu unsur-unsur ngeunaan saha Anjeunna téh anu nangtukeun aturan-aturan nubuat nu netepkeun amanat nubuat, sarta ngahasilkeun pangalaman nubuat.

Saméméh Ulai jeung Hidékel, dua walungan gedé di Syinar, ngahontal Teluk Pérsia, éta duanana ngabentuk hiji wewengkon paya di deukeut pateupunganana anu disebut Shatt al-Arab, tapi maranéhna henteu ngahiji jadi hiji walungan tunggal. Shatt al-Arab téh hiji délta walungan anu kabentuk ku pateupungna walungan Efrat jeung Tigris, kitu deui ku sababaraha walungan leutik jeung aliran cai séjénna. Sanajan kitu, sanajan di jero wewengkon délta éta, Efrat jeung Tigris tetep ngajaga jatidiri séwang-séwangan sarta ngocor ka Teluk Pérsia minangka walungan anu béda-béda. Amanat batiniyah jeung lahiriah tina nubuat ngajaga hubunganana anu béda-béda, tapi nalika éta ngahontal kasimpulanana (dina poé-poé pamungkas), éta ngahasilkeun hiji délta kalayan sababaraha walungan jeung aliran anu nyumbang. Yesus ngajelaskeun anu rohani ku anu alamiah, sarta dina poé-poé pamungkas pangaruh tina unggal titingalian ngabentuk hiji tanah banjir délta, sanajan dua walungan gedé éta tetep ngajaga kalungguhanana anu béda-béda.

Mangsa dua puluh hiji poé pangduka téh saluyu jeung mangsa nalika dua saksi paéh ngagolér di jalan, jeung mangsa éta dimimitian ku kuciwa anu kahiji, jeung waktu panundaan. Mangsa éta kajadian dina jerona mangsa anu leuwih gedé, di mana panyegelan saratus opat puluh opat rébu diréngsékeun. Panyegelan éta henteu dimimitian dina waktu ahir taun 1989, tapi dimimitian nalika Kristus, minangka malaikat katilu, turun dina 11 Séptémber 2001. Anjeunna mawa umat-Na ka kadatangan maranéhna anu kadua di Kadesh, jeung dina waktos ieu anu saeutik anu geus siap

bakal asup ka tanah jangji. Pangalaman umat Allah ti waktu ahir taun 1989 nepi ka 11 Séptémber 2001 henteu nyégel maranéhna. Panyegelan dimimitian nalika Kristus turun sarta ngaguar nada anu kahiji tina tarompét katujuh tina cilaka katilu.

Niupan tarompét katujuh nyaéta tempat misteri Allah diréngsékeun, sarta misteri éta ngawakilan panyegelan saratus opat puluh opat rébu, anu lumangsung salila niupan tarompét éta. Tarompét éta ngaluarkeun tilu nada, sabab éta téh Kayaktian. Nada kahiji nyaéta 11 Séptémber 2001, nada kadua nyaéta 7 Oktober 2023, sarta nada katilu tina éta tilu nada aya dina hukum Minggu anu baris geura sumping. Éta tilu nada téh nyaéta tilu léngkah anu salawasna aya dina kayaktian. Tilu sentuhan Daniel dina pasal sapuluh ngahubungkeun pangalamanana jeung période sajarah anu diwakilan ku tilu nada tina tarompét katujuh.

Pesen nubuat anu ngahasilkeun pangaruh robahna jadi sarua jeung gambar Kristus, anu ku Daniél digambarkeun dina pasal sapuluh, nyaéta pesen ngeunaan naon anu tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan, tapi lain poé-poé panungtungan dina harti umum. Ieu téh pesen anu dipikaharti jeung dialaman ku umat Allah salila mangsa pamaséan saratus opat puluh opat rébu.

Nalika Jibril ngawitan nandeskeun sajarah nubuat anu dilambangkeun dina pasal sabelas, anjeunna nandeskeun garis-garis nubuat anu tangtu. Dua ayat anu kahiji dimimitian ku Cyrus (saperti Bush nu kahiji), dina mangsa ahir dina taun 1989, tuluy maju nepi ka sajarah Donald Trump salaku présidén kaopat puluh lima (anu kagenep), sarta di dinya sajarah nubuat éta eureun, nepi ka sajarah Perserikatan Bangsa-Bangsa (Alexander nu Agung), salaku karajaan katujuh, dibahas dina ayat tilu jeung opat. Ku kituna, pesen ngeunaan Donald Trump salaku présidén kagenep anu beunghar, anu ngagerakkeun para globalis, nyaéta hiji bebeneran anu kacumponan dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Ku sabab kitu, éta téh bebeneran ayeuna.

Dina ayat lima nepi ka salapan, dipedar sajarah kapausan anu ditegakkeun dina tahta, ti taun 538 nepi ka tatu nu ngabahayakeun pati sarta ka mangsa panungtungan dina taun 1798. Tangtu waé ieu mangrupa bebeneran anu ésénsial jeung penting sabab ngadukung sarta negeskeun ayat opat puluh, nanging éta henteu nyayagikeun carita nubuat anu husus anu kajadian dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Ayat sapuluh, saperti ayat lima nepi ka salapan, negeskeun kasahihan ayat opat puluh, tapi henteu nyangking sajarah nubuat anu kalaksanakeun salila mangsa panyegelan. Sanajan kitu, éta nandaan taun 1989, ku kituna ku jalan panyingkiran netepkeun hiji mangsa jempling ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji.

Ayat sabelas nepi ka lima belas nuduhkeun sajarah anu kahontal dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Ayat-ayat éta luyu aya dina sajarah anu disumputkeun antara ayat dua jeung tilu, sarta antara taun 1989 dina ayat opat puluh nepi ka hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji. Ayat-ayat éta kacida mangrupa bebeneran kiwari, sarta kudu dipikawanoh saperti kitu lamun urang rék ngala mangpaat anu dipiharep tina ngartos kana ayat-ayat éta.

Mangpaat anu dimaksud téh aya dua rupa, sabab éta ngagambarkeun pangartos ngeunaan sajarah nubuatan anu dilambangkeun di jerona, sarta ogé pangalaman anu dihasilkeun ku pangartos kana bebeneran-bebeneran tina éta pesen. Pangartos kana éta pesen, nyaéta paningkatan panungtungan dina pangaweruh, anu keur kalaksanakeun dina mangsa panyegelan, nya éta anu nyucikeun

jalma-jalma anu bakal kaasup kana saratus opat puluh opat rébu. Ku sabab kitu, penting pikeun mertimbangkeun ayat-ayat éta tina sudut pandang batiniah jeung lahiriah.

“tujuh waktu” dina Imamat dua puluh genep téh pasti mangrupa bagian tina mangsa pemeteraian saratus opat puluh opat rebu, sabab dua doa Daniel, anu dipidangkeun dina pasal dua jeung salapan, ngalambangkeun doa rangkep dua pikeun ngartos sajarah kenabian anu dipidangkeun ku gambar sato galak, sarta ogé pikeun narima pangalaman anu dihasilkeun ku jalma-jalma anu ngalaksanakeun doa Imamat dua puluh genep ngeunaan panghampura dosa-dosa maranéhna jeung dosa-dosa karuhun maranéhna. Doa lahiriah nangtukeun gambar sato galak, ari doa batin ngahasilkeun gambar Kristus.

Ngartoskeun sajarah anu digambarkeun dina rupa-rupa petikan dina Daniel sabelas, anu sacara husus nyangkem sajarah anu kalaksanakeun dina mangsa panyegelan, digambarkeun ku doa Daniel dina pasal dua. Anjeunna jeung tilu jalma utama éta narékahan pikeun ngartos pesen rusiah tina impian Nebukadnesar ngeunaan patung tina rupa-rupa logam. Nalika pamahaman anu leres ngeunaan sajarah nubuat anu digambarkeun dina impian Nebukadnesar anu disumputkeun geus katarima, pamahaman éta nandakeun ka jalma-jalma anu ngartos, yén maranéhna taya harepan, iwal lamun maranéhna sacara pribadi ngalaksanakeun pangalaman tobat anu sampurna sakumaha digambarkeun ku doa Daniel dina pasal salapan.

Misahkeun pangalaman anu digambarkeun ku Daniel dina pasal sapuluh tina carita nubuat ngeunaan kajadian-kajadian ahir jaman dina pasal sabelas, hartina gagal minangka murid nubuat. Dina Daniel pasal sabelas, ayat sabelas jeung dua belas, perang di tapel wates, Patempuran Raphia, jeung kameunangan raja kidul, ngalambangkeun perang proksi anu kadua tina tilu perang proksi anu ditandaan dina Firman nubuat Allah. Konci anu nganteurkeun ieu panyingkepan bebeneran kana paningal nyaéta pamakean Sang Ahli Basa anu Ajaib ngeunaan raja kalér anu ngabahekeun jeung ngalangkungan, nepi ka bentengna (beuheung), dina ayat sapuluh. Anjeunna nyayagikeun dua ayat séjén anu nyarioskeun ngeunaan ngabahekeun jeung ngalangkungan, sarta ku kituna Anjeunna ngahijikeun carita nubuat ngeunaan kajadian-kajadian éta jeung pangalaman anu kedah dihasilkeun ku pamahaman kana kajadian-kajadian éta.

Tapi anak-anakna bakal kagugah, sarta bakal ngumpulkeun sakumpulan pasukan anu kacida gedéna; jeung saurang tangtu bakal datang, ngamalir ngaliwatan, sarta nembus; tuluy manehna bakal mulang, sarta kagugah deui, nepi ka bentengna. Jeung raja kidul bakal kagugah ku amarah, sarta bakal maju tarung ngalawan manehna, nya éta ngalawan raja kalér; sarta manehna bakal ngaluarkeun sakumpulan anu gedé; tapi eta sakumpulan bakal dipasrahkeun kana leungeunna. Jeung sanggeus manehna nyabut eta sakumpulan, haténa bakal ngagedéan; sarta manehna bakal ngaruntuhkeun puluhan rébu jalma: tapi ku hal éta manehna moal jadi kuat. Daniel 11:10–12.

Dina taun 2014, Putin ngamimitian hiji perang di Ukraina, sarta sangkan ngakuan ieu bebeneran sakumaha digambarkeun dina ayat sabelas tina pasal sabelas, saurang murid nubuat mimitina kudu sanggup ningali yén ayat sapuluh ngagambarkeun hiji sajarah anu ngajentrekeun bagian kadua tina ayat opat puluh dina Daniel pasal sabelas. Lamun maranéhna ngakuan éta, maranéhna tuluy ningali yén anu ditambahkeun ku ayat sapuluh kana ayat opat puluh téh nya éta nalika Uni Soviét disapu

musna dina taun 1989, raja kalér ngan ukur naék nepi ka bentengna (anu “beuheung”). Tapi saurang murid nubuat moal nyaho naon anu dituduhkeun ku éta, nepi ka manéhna ningali Yesaya pasal dalapan ayat dalapan. Ti dinya, manéhna bakal miboga kawenangan nubuatan pikeun ngaidentifikasi yén katilu ayat éta dipatalikeun ku hiji ungkara anu ngan dipaké tilu kali dina Alkitab.

Murid éta tuluy bakal perelu hiji saksi kadua yén tilu kali ungkara “overflow and pass over” kapanggih dina Alkitab téh mangrupa pangulangan anu dihaja. Saksi kadua pikeun kanyataan ieu diteguhkeun ku sabab sakabéh tilu ayat (saksi) éta nangtukeun hiji raja kalér keur narajang hiji raja kidul. Babarengan, tilu saksi éta, anu diteguhkeun minangka sajarah simbolis anu sarua ku dua rupa saksi internal, tuluy nungtun murid nubuatan pikeun nempatkeun sakabéh tilu ayat éta silih tumpangtindih, dina cara garis kana garis. Palarapan éta ngalegaan eusi éta ayat-ayat, anu ngagambarkeun peperangan antara hiji raja kalér jeung raja kidul.

Yesaya pasal tujuh, ayat dalapan jeung salapan, méré konci pikeun ngaréngsékeun tatarucingan ngeunaan naon anu dilambangkeun ku “benteng” dina ayat sapuluh, sabab kecap Ibrani pikeun “benteng” téh ogé nya éta “benteng” anu diasupan ku raja kidul dina ayat tujuh pasalabelas. “Benteng” ogé ditarjamahkeun jadi “kakuatan” dina ungkara “tempat suci kakuatan” dina Danielabelas ayat tilu puluh hiji. Ku kituna, dua ayat éta (tujuh jeung tilu puluh hiji), méré dua saksi yén “benteng” téh mangrupa ibu kota hiji karajaan atawa hiji raja. Sanggeus kanyataan éta diteguhkeun ku dua saksi (duanana aya dina pasalabelas), mangka naon anu ku Yesaya diidentifikasi dina petikanana anu samar dina pasal tujuh, ayat dalapan jeung salapan, nalika anjeunna netepkeun ku dua saksi internal yén benteng téh mangrupa ibu kota hiji karajaan, atawa raja tina karajaan éta, netepkeun yén saméméh taun 1989, Uni Soviét, anu ibu kotana nyaéta Rusia, kalayan kota ibu kotana Moskwa, miboga hiji pamingpin anu ngaranna Mikal Gorbachev. Henteu kabeneran yén ciri lahiriah anu kacida katingalina tina Gorbachev téh nyaéta tarangna.

Baris demi baris, kacindekan tina ieu nerapkeun nekenkeun pentingna nalika nyatakeun, “Lamun maraneh teu percaya, tangtu maraneh moal diteguhkeun.” Isa ngandika, “Heh jelema-jelema bodo, jeung hate anu lambat pikeun percaya ka sagala anu geus diucapkeun ku para nabi.” [Tingali Lukas 24:25] Ezra nyerat, “Tuluy maranehna hudang isuk-isuk pisan, sarta indit ka gurun Tekoa; sarta waktu maranehna geus indit, Yosapat nangtung tuluy nyarios, Dengekeun sim kuring, eh Yuda, jeung maraneh pangeusi Yerusalem; Percaya ka PANGERAN Allah maraneh, tangtu maraneh bakal diteguhkeun; percaya ka nabi-nabi-Na, tangtu maraneh bakal meunang kamakmuran.” [Tingali 2 Tawarikh 20:20] Tujuh kali dina kitab Wahyu parentah dipasihkeun supaya ngadenge. “Anu boga ceuli, sing ngadenge naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah.”

Supaya diteguhkan, hartina kudu kaasup kana golongan parawan-parawan anu wijaksana, sabab anu bodo téh laun haténa pikeun percaya ka para nabi. Anu wijaksana percaya kana naon anu geus diucapkeun ku Allah ngaliwatan para nabi-Na, jeung maranehna diteguhkan sarta dipasih kamakmuran, sabab maranehna ngadangu naon anu diucapkeun ku Roh ka jamaah-jamaah. Pangidentifikasian Rusia, jeung perang anu dimimitian ku éta nagara dina taun 2014 ngalawan Ukraina, nyaéta hal anu ngadegkeun jalma-jalma anu jadi murid nubuat anu wijaksana dina mangsa Kristus muka segel tina bebeneran éta pisan.

Éta bebeneran sumping kana sajarah dina taun 2014, nyaéta sanggeus 2001, sarta ku kituna aya dina jero mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Taun saterusna, 2015, présidén pangbeungharna, anu mangrupa présidén kagenep ti waktu ahir dina 1989, mimiti ngagerakkeun para globalis. Ayat sapuluh ngaidéntifikasi sajarah taun 1989, tapi ogé netepkeun Rusia salaku “benteng,” sarta dina dua ayat salajengna, Rusia bakal mimiti perang kadua tina perang-perang proksi, sarta Putin bakal meunang perang éta. Bebeneran tina éta ayat-ayat dibuka segelna nalika sajarah anu diwakilanana kacumponan.

“Daniel nangtung dina bagianana jeung dina tempatna. Nubuat-nubuat Daniel jeung Yohanes kudu kaharti. Eta silih ngajelaskeun. Eta masihan ka dunya bebeneran-bebeneran anu kudu kaharti ku unggal jalma. Nubuat-nubuat ieu kudu jadi kasaksian di dunya. Ku katepatanana dina poe-poe panungtung ieu, eta bakal ngajelaskeun dirina sorangan.” The Kress Collection, 105.

Nubuat dina ayat sabelas jeung dua belas dibuka segelna ngaliwatan kacumponan sajarahna dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, nanging “garis kana garis,” aya deui hiji kanyataan anu penting anu patali jeung ayat-ayat ieu. Supaya nu diajar nubuat tiasa ngahijikeun tilu petikan ngeunaan “ngalimpas, jeung ngaliwat,” éta nu diajar ogé kudu mawa nubuat genep puluh lima taun kana garis nubuat. Nubuat genep puluh lima taun nandaan awal dua nubuat dua rébu lima ratus dua puluh taun, sarta éta nétélakeun yén duanana dimimitian kalayan jarak opat puluh genep taun tina silih. Ku nétélakeun genep puluh lima taun dina awalna, éta ogé nétélakeun yén Alfa jeung Omega baris ngahasilkeun genep puluh lima taun dina ahirna.

Genep puluh lima taun dina awal jeung dina ahir, masing-masing ngabogaan tanda has tina tilu waymark. Anu kahiji nyaéta 742 SM, tuluy salapan welas taun ti harita 723 SM, tuluy opat puluh genep taun ti harita 677 SM. Tilu waymark éta digambarkeun dina ahir ku 1798, 1844, jeung 1863. Mangsa opat puluh genep taun dina awal (Alfa) ngalambangkeun diinjak-injakna Bait Suci jeung pasukan, jeung opat puluh genep taun dina ahir (Omega) ngalambangkeun dipulihkeunana Bait Suci jeung pasukan, nalika Utusan Perjangjian (anu ogé Alfa jeung Omega) bakal ngadadak asup ka jero Bait Suci anu ku Anjeunna geus diadegkeun dina opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844.

Opat puluh genep taun anu diawalan ku salapan welas taun dina mangsa nalika Yesaya ngedalkeun nubuat dina taun 742 SM, ngalambangkeun opat puluh genep taun dina panungtungna, anu tuluy dituturkeun ku salapan welas taun dina hiji pola kiastik. Salapan welas taun ti 1844 nepi ka 1863 nyayagikeun hiji gambaran ngeunaan maksud Kristus pikeun saratus opat puluh opat rébu anu henteu kalaksanakeun ku sabab pambrontakan anu lumangsung dina sajarah éta. Karya anu diperlukeun ti saurang murid nubuat pikeun ngabagi kalawan bener pangandika kayaktian ngeunaan ayat sapuluh nepi ka dua belas tina Daniel pasal sabelas, lain waé netepkeun (lamun anjeun percaya) yén Rusia bakal ngamimitian hiji perang di Ukraina dina taun 2014, tapi ogé yén perang éta bakal dimimitian dina mangsa pameseran saratus opat puluh opat rébu. Sakumaha pentingna sajarah nubuat anu dilambangkeun dina ayat-ayat éta, sajarah nalika kayaktian ngeunaan sajarah éta sorangan dibuka segelna, ogé dilambangkeun ku sajarah salapan welas taun ti 1844 nepi ka 1863.

1844 nandakeun datangna malaikat katilu, sarta éta ngalambangkeun datangna malaikat katilu dina 11 Séptémber 2001. Taun 1863 ngagambarkeun pemberontakan anu dilambangkeun ku ngawangun deui Yérikho. Waymark 1863 ogé ngalambangkeun kasatiaan saratus opat puluh opat rébu anu dipaké pikeun “ngaruntuhkeun témbok Yérikho”, dina hukum Minggu anu baris geura datang. Dina ayat-ayat anu keur urang tinimbangan, ayat genep belas ngagambarkeun hukum Minggu di Amérika Sarikat. Ayat sabelas nandaan ti 2014 nepi ka kameunangan pamungkas Putin. Ayat-ayat éta nangtukeun mimiti perang proxy kadua anu diteruskeun ku perang proxy katilu, sakumaha diwakilan dina ayat tilu belas nepi ka lima belas.

Ngahijikeun ayat kadua jeung ayat kasabelas sarta kadua belas, urang nangtukeun perang Ukraina anu dimimitian dina taun 2014, anu tuluy dituturkeun ku kampanye Présidén Amérika Sarikat taun 2015, sarta pamilihan présidén pangbeungharna saterusna dina taun 2016. Ayat kadua belas dituturkeun ku pambalesan présidén panungtungan saméméh hukum Minggu, dina perang proksi katilu. Perang proksi kadua, nyaéta perang wates, dimimitian pas saméméh pamilihan présidén kagenep jeung pangbeungharna.

Dina sajarah taun 1844 nepi ka 1863, dua iteuk dina Yeheskiel kudu di hijikeun. Kahijianana ngagambarkeun ngahijina kaallahan jeung kamanusaan, anu mangrupa pagawean panyegelan ka saratus opat puluh opat rébu. Dina taun 1844 malaikat katilu sumping sarta muka deui caang anu patali jeung tempat suci di sawarga, hukum Allah, Sabat, jeung malaikat katilu. Dina taun 1849 Gusti ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun domba-domba anu paburencay, anu kungsi kapiwuruk ku paburencayna dina kakecewaan anu gedé. Dina taun 1850 Mantenna mingpin umat-Na supaya nyiapkeun bagan kadua Habakuk, pikeun ngagambarkeun pesen anu kudu diproklamasikeun ku umat-Na, bari Mantenna mingpin maranéhna pikeun “ngaruntuhkeun témbok-témbok Yeriho”. Bagan éta ngawengku “tujuh kali” sakumaha ogé “bagan heubeul”.

Dina taun 1856, Mantenna muka segel tina cahaya anu kudu nyégél umat-Na sateuacanna “Perang Yérikho”. Cahaya éta nya éta panambahan tina cahaya kahiji anu geus diungkabkeun ku Alpha jeung Omega ka William Miller. Éta téh cahaya ngeunaan “tujuh kali,” sakumaha sababaraha kali digambarkeun dina Perang Yérikho baheula. Cahaya anu kudu nyégél umat-Na éta, ogé mangrupa amanat Laodikia anu kudu ngahudangkeun maranéhna, sarta ngalihkeun maranéhna deui kana pangalaman Philadelphia. Cahaya panungtungan éta mangrupa panambahan tina cahaya kahiji, tapi umat-Na ngalalaworakeun éta cahaya sarta ku sabab kitu milih ngumbara di padang gurun Laodikia. 1844, 1849, 1850, 1856, jeung 1863 ngawakilan lima patokan jalan anu digambarkeun dina sajarah 11 Séptémber 2001 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang.

Urang baris neraskeun ieu ulikan dina artikel salajengna.

Ayeuna Yeriho geus dikonci pageuh ku sabab urang Israil; taya nu kaluar, taya nu asup. Jeung PANGERAN ngandika ka Yosua, “Tingali, Kami geus masrahkeun Yeriho kana leungeun maneh, kitu deui rajana jeung para pahlawan anu gagah perkasa. Maraneh kudu ngurilingan eta kota, sakabeh jelema perang, ngurilingan eta kota sakali. Kitu anu kudu maneh laksanakeun salila genep poe. Jeung tujuh imam kudu mawa tujuh tarompet tina tanduk domba jalu di

hareupeun Peti Perjangjian; ari dina poe katujuh maraneh kudu ngurilingan eta kota tujuh kali, jeung para imam kudu niup tarompet. Jeung bakal kajadian, nalika maranehna niup tanduk domba jalu panjang-panjang, jeung nalika maraneh ngadenge sora tarompet, sakabeh rahayat kudu ngagorowok ku gorowok anu tarik pisan; mangka tembok kota bakal runtuh rata, sarta rahayat bakal naek, unggal jelema lempeng ka hareupeun dirina sorangan.” Tuluy Yosua bin Nun ngagero para imam, sarta saurna ka maranehna, “Angkat Peti Perjangjian, jeung tujuh imam kudu mawa tujuh tarompet tina tanduk domba jalu di hareupeun Peti PANGERAN.” Jeung saurna ka rahayat, “Teraskeun, tuluy ngurilingan kota, jeung anu geus pakarang kudu maju di hareupeun Peti PANGERAN.” Jeung kajadian, sanggeus Yosua ngandika ka rahayat, tujuh imam anu mawa tujuh tarompet tina tanduk domba jalu maju di hareupeun PANGERAN, sarta niup tarompet; jeung Peti Perjangjian PANGERAN nuturkeun maranehna. Jeung jalma-jalma pakarang maju di hareupeun para imam anu niup tarompet, sedengkeun barisan tukang aya di tukangeun Peti, para imam terus leumpang bari niup tarompet. Ari Yosua geus marentah rahayat, pokna, “Maraneh ulah ngagorowok, ulah ngaluarkeun sora ku sora maraneh, ulah aya sakecap-kecap oge kaluar tina sungut maraneh, nepi ka poe Kami marentahkeun maraneh ngagorowok; kakara harita maraneh kudu ngagorowok.”

Jadi Peti Perjangjian PANGERAN ngurilingan kota éta, ngideranana sakali; tuluy maranehna balik ka pasanggrahan, sarta nginep di pasanggrahan. Isuk-isuk kénéh Yosua hudang, tuluy para imam ngangkat Peti Perjangjian PANGERAN. Jeung tujuh imam anu mawa tujuh tarompet tina tanduk domba jalu di hareupeun Peti Perjangjian PANGERAN terus maju, bari niup tarompet; sedengkeun para prajurit pakarang lengkep leumpang di hareupeun maranehna; ari barisan tukang nyusul di tukangeun Peti Perjangjian PANGERAN, para imam terus maju bari niup tarompet. Dina poé kadua maranehna ngurilingan kota éta sakali, tuluy balik deui ka pasanggrahan; kitu anu dipigawé ku maranehna salila genep poé. Jeung kajadian dina poé katujuh, maranehna hudang isuk-isuk kénéh waktu pajar mimiti meletik, tuluy ngurilingan kota éta nurutkeun cara anu sarua nepi ka tujuh kali; ngan dina poé éta maranehna ngurilingan kota éta tujuh kali. Jeung kajadian dina kali katujuh, waktu para imam niup tarompet, Yosua ngadawuh ka rahayat, “Ngagorowoklah; sabab PANGERAN parantos maparin kota ieu ka maraneh.”

Jeung eta kota kudu dikutuk, nya éta kota téa, jeung sakur anu aya di jerona, pikeun PANGERAN; ngan Rahab, éta awéwé lacur, anu baris hirup, manéhna jeung sakur anu aya jeung manéhna di jero imahna, lantaran manéhna geus nyumputkeun utusan-utusan anu ku urang diutus. Ari maraneh, sing enya-nya ngajaga diri tina barang anu dikutuk, supaya maraneh ulah jadi katutuk, lamun maraneh nyokot tina barang anu dikutuk téa, nepi ka nyieun pasanggrahan Israil jadi katutuk, sarta ngadatangkeun kasusah ka dinya. Tapi sakabéh pérak, emas, jeung pakakas tina tambaga jeung beusi, éta geus disucikeun pikeun PANGERAN; éta kudu diasupkeun kana perbendaharaan PANGERAN. Ku kituna, rahayat sasambat bari para imam niup tarompet; sarta kajadian, waktu rahayat ngadéngé sora tarompet, jeung rahayat sasambat ku sasambat anu tarik pisan, yén témbokna rubuh rata, nepi ka rahayat naék asup ka kota, unggal jelema lempeng ka hareupeunana, tuluy maranehna ngarebut kota.

Tuluy maranehna ngancurkeun sakabéh anu aya di jero kota éta, boh lalaki boh awéwé, ngora jeung kolot, ogé sapi, domba, jeung kalde, ku seukeutna pedang. Tapi Yosua geus ngadawuh

ka dua lalaki anu geus nenjo tanah éta, “Asup ka imah awéwé palacur éta, tuluy bawa kaluar ti dinya éta awéwé jeung sakabéh nu dipiboga ku manéhna, sakumaha maranéh geus sumpah ka dirina.” Ku kituna para nonoman anu jadi mata-mata éta asup, tuluy maranéhna mawa kaluar Rahab, bapana, indungna, dulur-dulurna, jeung sakabéh nu dipiboga ku manéhna; maranéhna ogé mawa kaluar sakabéh barayana, tuluy nempatkeun maranéhna di luar pasanggrahan Israil. Kota éta tuluy diduruk ku seuneu, kitu deui sakabéh anu aya di jerona; ngan pérak, emas, jeung pakakas tina tambaga jeung beusi, éta ku maranéhna diasupkeun kana perbendaharaan Bait PANGERAN. Tapi Rahab, awéwé palacur éta, disalametkeun hirup ku Yosua, kitu deui kulawarga bapana jeung sakabéh nu dipiboga ku manéhna; jeung manéhna cicing di tengah Israil nepi ka poé ieu, sabab manéhna nyumputkeun utusan-utusan anu diutus ku Yosua pikeun nenjo Yerikho. Dina waktu éta Yosua ngabeungbeuratkeun sumpah ka maranéhna, pokna, “Dikudratkeun ku PANGERAN jalma anu gugah pikeun ngadegkeun deui kota Yerikho ieu: dina anak cikalna manéhna bakal nunda pondasina, jeung dina anak bungsuna manéhna bakal masangkeun panto-panto gerbangna.” Ku kituna PANGERAN nyarengan Yosua; jeung kamashuranana sumebar ka sakuliah nagri. Yosua 6:1–27.